

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5Csp/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819202631
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3819202631.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.BOX 205, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: N. H., nar. XX.X.XXXX, bytom L. H., O. XXX/X, zastúpenej Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, o zaplatenie 7.115,66 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 5.824,93 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 2.12.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 63,72%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, sa žalobou podanou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 7.115,66 eur s prísl.. Žalobu zdôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel jeho právny predchodca - spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. dňa 4.12.2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/(evidenčné číslo zmluvy/prid. autorizačný kód), na základe ktorej žalovanej poskytol pôžičku 6.692,09 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v 96. pravidelných mesačných splátkach po 144,29 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 13.851,84 eur. Do podania žaloby však žalovaná uhradila len časť dlžnej sumy vo výške 867,16 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, listom zo dňa 28.9.2016 bola vyzvaná na zaplatenie omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlhu nedošlo, žalobca (jeho právny predchodca) dňa 19.11.2016 úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 26.11.2016. Žalovaná dlžnú sumu doposiaľ neuhradila.

2. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 30.9.2019 č.k. 5Csp/50/2019-87 vo veci rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.824,93 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 2.12.2016 až do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 63,72%. Voči rozsudku žalovaná podala v celom rozsahu odvolanie a odvolací súd uznesením zo dňa 25.11.2020 č.k. 6Co/155/2019-144 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Súdu prvej inštancie uložil vysporiadať sa s otázkou premlčania nároku s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka a túto vyhodnotiť v zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd súčasne v rozhodnutí konštatoval správnosť postupu súdu prvej inštancie, pokiaľ právny vzťah založený zmluvou o úvere medzi žalobcom a žalovanou vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, správne posudzoval obligatórne

náležitosti zmluvy v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z.. Zároveň odvolací súd uviedol, že predmetnú zmluvu nepovažuje za neplatnú v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a odvolacia námietka žalovanej s poukazom na neplatnosť zmluvy nie je dôvodná.

3. V zmysle pokynu odvolacieho súdu tunajší súd vec opätovne posúdil a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so žalovanou uzavrel dňa 4.12.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý účelový spotrebiteľský úver vo výške 6.692,09 eur. V čl. III. je uvedený účel použitia úveru tak, že „žalovaná podpisom zmluvy žiada, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili jej záväzky voči Spoločnosti a záväzky voči VÚB, a.s., kde Spoločnosť vystupuje ako správca“, a to podľa špecifikácie uvedenej v čl. III. zmluvy. Žalovaná sa zaviazala dlžnú sumu splácať v 96. mesačných splátkach po 140,22 eur (bez poistenia) s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 20.1.2016 a ďalšie splátky vždy k 20. dňu v mesiaci. Ročná úroková sadzba je v zmluve uvedená ako fixná vo výške 21,94%, RPMN vo výške 21,94%, priemerná hodnota RPMN vo výške 10,08%. Celková čiastka je v zmluve uvedená v sume 13.461,12 eur, celkové náklady spotrebiteľa v sume 6.769,03 eur, termín konečnej splatnosti je uvedený 12/2023. Výška odplaty je v zmluve uvedená 21,94%, najvyššia prípustná výška odplaty 21,94%. V zmluve je dohodnuté aj poistenie vo výške 4,07 eur mesačne, sadzba poistenia 2,90% a mesačná splátka vrátane poistenia je uvedená vo výške 144,29 eur. V čl. IV. „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky (poistenie nie je povinné)“ je vyznačená voľba základného súboru poistenia pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti. V zmluve v čl. VI. bod 11.4 si zmluvné strany dohodli možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru v prípade, ak žalovaná bude v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z prehľadu o vykonaných platbách vyplýva, že žalovaná právnenmu predchodcovi žalobcu uhradila len 4 splátky po 144,29 eur a 2 splátky po 145,- eur, t.j. celkom uhradila sumu 867,16 eur, ďalšie splátky už neuhradila. Právny predchodca žalobcu preto listom zo dňa 28.9.2016 vyzval žalovanú, aby uhradila nedoplatok na splátkach v sume 431,45 eur a zároveň ju upozornil, že ak do 5.11.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci júl 2016, bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná výzvu prevzala dňa 5.10.2016, dlžnú sumu však v uvedenej lehote neuhradila, preto žalobca vyhlásil dňa 19.11.2016 mimoriadnu splatnosť celého úveru, čo vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad a zosplatenie úveru bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 26.11.2016. V konaní si žalobca voči žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy 7.115,66 eur, ktorá predstavuje súčet sumy predpísaných splátok do zosplatenia vo výške 1.442,90 eur a sumy po zosplatení vo výške 6.539,92 eur po odpočítaní vykonaných úhrad žalovanou vo výške 867,16 eur.

5. Z notárskej zápisnice spísanej JUDr. Ľubicou Floriánovou sp.zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017 vyplýva, že pohľadávka voči žalovanej v dôsledku zániku spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. prešla na spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava.

6. V priebehu konania došlo na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, uzavretej medzi Consumer Finance Holding a.s., Všeobecnou úverovou bankou, a.s., a Intrum Slovakia s.r.o., ku dňu 17.12.2019 k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy č. 5026030 zo dňa 4.12.2015 na žalobcu (Intrum Slovakia s.r.o.). Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 19.12.2019, ktorý bol žalovanej odoslaný poštou dňa 20.12.2019. Na návrh právneho predchodcu žalobcu Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 8.7.2020 č.k. 6Co/155/2019-134 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154.

7. Žalovaná so žalobou nesúhlasila. V konaní pred súdom 1. stupňa namietala aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu s poukazom na ust. § 98 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. zákona o bankách. Podľa jej názoru právny úkon smerujúci k postúpeniu pohľadávky, ktorá sa týka žalovanej, je absolútne neplatný, nakoľko na postúpenie pohľadávky neboli splnené podmienky. Okrem toho žalovaná namietala v zmluve nesprávne uvedenú výšku RPMN, nakoľko do výpočtu výšky RPMN nebola zohľadnená výška poistného v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Výška RPMN uvedená v zmluve je tak nižšia než skutočná RPMN s ohľadom na všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s úverom. Žalovaná namietala aj výšku celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nakoľko 96 mesačných splátok po 144,29 eur predstavuje sumu 13.851,84 eur, ale v zmluve je uvedená suma 13.461,12 eur. Na základe uvedených

nedostatkov zmluvy považovala žalovaná zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Okrem uvedeného žalovaná zastávala názor, že zmluva zo dňa 4.12.2015 je neplatným právnym úkonom podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko v zmluve je neurčito uvedený údaj o výške úveru, keď v skutočnosti bol poskytnutý úver 6.692,09 eur a v zmluve je uvedená celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť, 13.461,12 eur, čo nezodpovedá skutočnosti. Suma 13.461,12 eur je navyše rozdielna od súčtu splátok (96 x 144,29 eur), ktorý predstavuje sumu 13.851,84 eur. Žalovaná tiež poukázala na ustanovenie § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré upravuje, čo tvorí odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi a na ust. § 1a citovaného nariadenia, podľa ktorého odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. Zo zmluvy je zrejmé, že úroková sadzba bola určená vo výške 21,94%, súčasťou nákladov je aj poisťné v sadzbe 2,9%, t.j. reálna odplata, ktorá vyplýva zo zmluvy o pôžičke, je 22,66% ročne. Priemerná hodnota RPMN v danom období bola vo výške 10,08%, z čoho je zrejmé, že celková odplata, ktorú žalobca od žalovanej požaduje, presahuje 2-násobok priemernej hodnoty RPMN. Žalovaná tiež namietala, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru, pretože v zmluve je uvedená informácia iba v tvare 12/2023 a ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Na základe uvedených nedostatkov zmluvy považovala žalovaná zmluvu za absolútne neplatný právny úkon a v prípade posúdenia platnosti zmluvy je podľa jej názoru potrebné tento právny úkon považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z..

8. V odvolacom konaní žalovaná uvádzala, že pôžička jej bola poskytnutá za odplatu, ktorá podstatným spôsobom prevyšuje jej najvyššiu prípustnú výšku určenú vykonávacím predpisom. Ročná úroková sadzba dohodnutá v zmluve 21,94% podstatne (viac ako 2-násobne) prekračuje priemernú úrokovú mieru pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v rozhodujúcom období, čo je podľa nej v rozpore s dobrými mravmi a keďže ide o podstatnú zložku právneho úkonu, aj predmetná spotrebiteľská zmluva sa prieči dobrým mravom. Poukázala na to, že pri počte splátok 96, výške splátky s poistením 144,29 eur a sume poskytnutého úveru 6.692,09,- eur, by mala žalovaná zaplatiť celkovo sumu 13.851,84 eur. Cena úveru je tak vo výške 7.082,81,- eur. Úroky z úveru, ako aj RPMN ako podstatné znaky, sú v rozpore s dobrými mravmi a nie je možné ich oddeliť od zvyšnej časti, preto je podľa žalovanej predmetná zmluva o úvere v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná ako celok. Súčasne v podanom odvolaní žalovaná vzniesla námietku premlčania.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

10. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať
j) odplatu podľa osobitných predpisov.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len sčasti. Bolo nepochybne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou existoval zmluvný vzťah na základe zmluvy o úvere uzatvorenej podľa § 497 Obchodného zákonníka, pričom tento záväzkový vzťah má zároveň charakter spotrebiteľskej zmluvy a vzťahujú sa naň aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a tiež ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené tiež platí, že zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskeho zákonníku lex specialis. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Aj v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

15. Žalovaná v konaní namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (VÚB, a.s.), a to z dôvodu nesplnenia podmienok pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. V danej veci však právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a.s.) nebol bankovým subjektom, ale nebankovou obchodnou spoločnosťou, na ktorú sa citované zákonné ustanovenie nevzťahuje. Okrem toho v tomto prípade ani nedošlo k postúpeniu pohľadávky, ale na pôvodného žalobcu (VÚB, a.s.) prešla pohľadávka voči žalovanej v dôsledku právneho nástupníctva, nakoľko došlo k zániku právneho predchodcu žalobcu, čo bolo preukázané notárskou zápisnicou sp.zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, spísanou JUDr. Ľubicou Floriánovou. Pôvodný žalobca teda v konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal. V priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti VÚB, a.s., na žalobcu (Intrum Slovakia s.r.o.). Podľa názoru súdu aj v tomto prípade boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, nakoľko k postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, t.j. pohľadávku postupovala ešte spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.. Okrem toho súd zastáva názor, že aj samotnú žalobu, ktorá bola žalovanej doručená dňa 15.7.2019, možno považovať za výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo strany právneho predchodcu žalobcu (VÚB, a.s.). Účinnosť postúpenia pohľadávky nastala dňa 17.12.2019, t.j. po uplynutí 90 dní od doručenia žaloby žalovanej. Na základe uvedeného považoval súd aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore za preukázanú.

16. Právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol úver vo výške 6.692,09 eur, ktorý žalovaná aj čerpala a bol použitý na úhradu záväzkov žalovanej špecifikovaných v čl. III. zmluvy. Bolo preukázané, že žalovaná nesplácala úver riadne a včas. Vzhľadom k tomu, že si túto povinnosť, napriek upomienkam, neplnila, žalobca ku dňu 19.11.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celej dlžnej sumy úveru, čo žalovanej aj písomne oznámil a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy. Keďže žalovaná dlžnú sumu neuhradila, žalobca si uplatnil svoj nárok prostredníctvom súdu. Ako bolo uvedené, zmluva o úvere spadá pod ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd preto skúmal, či táto zmluva má všetky náležitosti, ktoré citovaný zákon ukladá v § 9 ods. 1, 2. Bolo zistené, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou neobsahuje údaj o odplate podľa osobitných predpisov (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.), nakoľko v zmysle § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Za 3. štvrtrok 2015 bola priemerná RPMN vo výške 10,8%, dvojnásobok tejto hodnoty predstavuje 20,16%. V zmluve je odplata uvedená vo výške 21,94%, teda presahujúca najvyššiu prípustnú výšku odplaty podľa vyššiecitovaného ustanovenia. V zmluve je teda odplata uvedená v rozpore ust. § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., teda akoby ani nebola uvedená.

17. Súd pri preskúmaní náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. tiež zistil, že zmluva uzavretá medzi sporovými stranami neobsahuje správny údaj RPMN, RPMN je uvedená vo výške 21,94%, pri jej výpočte však žalobca nezahrnul do nákladov splátky poistenia. Takýto postup

nebol správny, nakoľko podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, je do celkových nákladov úveru potrebné započítať aj poistné, pokiaľ dojednanie o poistení bolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru. V danej veci súd dospel k záveru, že dojednanie poistenia bolo podmienkou uzavretia zmluvy o úvere napriek tomu, že v zmluve sa uvádza, že poistenie povinné nie je, nakoľko v konaní bolo zo strany žalovanej (prostredníctvom jej právneho zástupcu) tvrdené, že jej nebola daná možnosť odmietnuť poistenie, nikto s ňou o tom nejednal. Zmluva je pritom formulovaná tak, že v súvislosti s poistením sú dané na výber iba dve varianty poistenia, nie je tam uvedená možnosť odmietnutia poistenia. Text zmluvy v čl. IV. predpokladá výber jedného zo súborov poistenia v tomto bode uvedeného. Je pritom zrejmé, že ide o formulárový text zmluvy, ktorý pripravil žalobca pre neurčitý počet spotrebiteľov a žalovaná nemala možnosť do tohto textu zasiahnuť. Za takéhoto stavu bolo teda potrebné náklady na poistenie započítať do celkových nákladov spotrebiteľa (takýto názor napr. vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17Co/1003/2015). Žalobca tak neurobil, preto výška RPMN v zmluve je uvedená v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa (v prípade zahrnutia poistného do výpočtu výšky RPMN by RPMN bola vyššia).

18. V súvislosti s nedostatkami obligatórnych náležitostí zmluvy je potrebné úver posudzovať podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

19. Pokiaľ žalovaná uvádzala ako nedostatok zmluvy to, že v nej nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, súd sa s jej názorom nestotožňuje. V zmluve je zreteľne uvedené, že každá splátka úveru je splatná k 20. dňu v mesiaci a termín konečnej splatnosti je uvedený 12/2023. Z týchto údajov je potom jednoduché vyvodiť konkrétny termín konečnej splatnosti úveru. Tento údaj v zmluve je teda uvedený dostatočným spôsobom, a to aj s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Rovnako súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalovanej týkajúcu sa neuviedenia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z.). V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky, ako aj počet splátok a termín splatnosti jednotlivých mesačných splátok úveru. Ako vyplýva z uznesenia NS SR č.k. 3 Cdo 146/2017, ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, t.j. určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká časť na bežné úroky a poplatky. Rovnaký záver vyplýva aj z rozhodnutí NS SR č.k. 3 Cdo 56/2018 a 4 Cdo 211/2017.

20. Na základe vyššieuvedených skutočností absencia obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedených v bode 12. a 13. tohto odôvodnenia má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, nezakladá absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy a súd nezistil ani iné dôvody, pre ktoré by zmluva bola neplatným právnym úkonom. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na stanovisko odvolacieho súdu, že odvolacia námietka žalovanej poukazom na neplatnosť zmluvy nie je dôvodná (viď odsek 33. uznesenia odvolacieho súdu). V dôsledku toho žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie toho, čo bolo žalovanej poskytnuté, t.j. istiny 6.692,09 eur, nie na úroky a poplatky.

21. Vzhľadom k tomu, že vo veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, súd z úradnej moci v súlade s ust. § 54a Občianskeho zákonníka skúmal, či nárok nie je premlčaný.

22. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

23. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

26. V konaní bolo preukázané, že žalovaná uhradila žalobcovi (jeho právnomu predchodcovi) 4 splátky po 144,29 eur a 2 splátky po 145,- eur, t.j. v celej predpísanej výške bolo uhradených celkovo 6 splátok. Splatnosť splátky č. 6 nastala 20.6.2016 a splatnosť prvej neuhradenej splátky dňa 20.7.2016. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 19.11.2016, pričom podľa zmluvy (a tiež podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) tak mohol urobiť len za podmienky, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou jednej splátky viac ako 3 mesiace. Ku dňu 19.11.2016 bola žalovaná v takomto omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.7.2016. Podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V zmysle tohto ustanovenia teda začala plynúť 3-ročná premlčacia doba (§ 101 Občianskeho zákonníka) od 20.7.2016 a uplynula dňa 20.7.2019. Žalobca podal žalobu na tunajší súd dňa 20.6.2019, t.j. ešte pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom k tomu, že súd zmluvu o úvere medzi stranami sporu vyhodnotil ako platný právny úkon, nebol dôvod na posúdenie premlčania nároku podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu voči žalovanej premlčaný nie je.

27. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná uhradila žalobcovi (jeho právnomu predchodcovi) len sumu 867,16 eur. Keďže úver je v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov, zostáva žalobcovi uhradiť ešte sumu 5.824,93 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná túto sumu neuhradila riadne a včas, dostala sa s plnením do omeškania a žalobcovi vznikol nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru. Keďže žalobca si nárok na úrok z omeškania uplatnil až od 2.12.2016, súd mu priznal tento nárok od uvedeného dátumu. Výška úroku z omeškania bola určená v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

28. Súd teda vo veci rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť sumu 5.824,93 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 2.12.2016 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právny zástupca žalovanej v konaní uviedol, že žalovaná je momentálne v zložitej finančnej situácii, rodina je zadlžená. Za danej situácie by žalovaná podľa jeho názoru možno bola schopná dlh splácať po 50,- eur mesačne. Rovnako, ako v predchádzajúcom rozhodnutí, súd zastáva názor, že s prihliadnutím k výške dlžnej sumy je splátka v takejto výške neprimerane nízka a ani právny zástupca žalovanej nevedel s istotou uviesť, či žalovaná bude schopná takéto splátky riadne splácať. Okrem toho žalovaná žiadnym spôsobom súdu v konaní nepreukázala svoje osobné, zárobkové a majetkové pomery, ktoré by odôvodňovali poskytnutie možnosti dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach. Súd preto žalovanej možnosť uhrádzať dlžnú sumu v splátkach nepovolil. V prevyšujúcej časti súd považoval žalobu z dôvodov uvedených vyššie za nedôvodnú, a preto ju zamietol.

29. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP). V konaní si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 7.115,66 eur, priznaná mu bola suma 5.824,93 eur. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 81,86%, žalovaná mala úspech v rozsahu 18,14%. Celkový úspech v konaní mal teda žalobca a jeho čistý úspech v konaní predstavuje 63,72%. V tomto rozsahu žalobcovi vznikol v konaní nárok na náhradu trov konania a v tomto rozsahu mu súd nárok na náhradu trov konania voči žalovanej aj priznal. Súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 CSP len o nároku na náhradu trov konania. Po právoplatnosti tohto rozsudku bude samostatným uznesením rozhodnuté o konkrétnej výške trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia vo dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Prievidza. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín. Odvolanie musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).